

The Holy See

Papin nagovor uz Anđeo Gospodnjina svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Bog se mora roditi u našem srcu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas slavimo Gospodinovo Bogojavljenje, to jest Isusovo objavljenje koje sja kao svjetlo za sve narode. Simbol toga svjetla koje sja u svijetu i želi prosvjetliti život svakog čovjeka je zvijezda, koja je vodila mudrace u Betlehem. Oni, kaže se u Evanđelju, vidješe "gdje izlazi zvijezda" (Mt 2, 2) i odlučše slijediti je: dali su voditi se Isusovom zvijezdom.

I u našem životu postoje različite zvijezde, svjetla koja sjaju i usmjeravaju. Na nama je izabrati koja ćemo od njih slijediti. Postoje, na primjer, zvijezde čiji sjaj kratko traje, pojave se i brzo zgasnu, kao što su to sitna životna zadovoljstva: premda su lijepa, nisu dostatna jer kratko traju i ne ostavljaju u srcu mir za kojim težimo. Tu se zatim zasljepljujuća svjetla popularnosti i slave, novca i uspjeha, koja obećavaju sve i odmah. To su zavodljiva svjetla koja svojom snagom zasljepljuju i vode iz snova o slavi u najcrnju tamu. Mudraci, naprotiv, pozivaju nas slijediti svjetlo koje je stalno i ljupko, kojem nema zalaza, jer nije od ovoga svijeta: dolazi s neba i sja... gdje? U srcu.

To pravo svjetlo je Gospodinovo svjetlo, ili bolje, to je sâm Gospodin. On je naše svjetlo: svjetlo koje ne zasljepljuje, nego prati i daruje jedinstvenu radost. To svjetlo je za sve i poziva svakoga: možemo tako osjetiti da je i nama upućen današnji poziv proroka Izaije: "Ustani, zasini" (60,1). Tako je govorio Izaija, prorokujući tu današnju radost Jeruzalemu: "Ustani, zasini". Na početku svakoga dana možemo prihvatiti taj poziv: ustani, zasini, slijedi danas, među brojnim prolaznim zvijezdama u svijetu, Isusovu sjajnu zvijezdu! Slijedeći ju, imat ćemo radost, kao što se dogodilo i mudracima, koji "kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom" (Mt 2, 10), jer gdje je Bog ondje je radost. Onaj tko je susreo Isusa doživio je čudo svjetla koje raspršuje tmine i poznaje to svjetlo koje prosvjetljuje i obasjava.

Htio bih vas, s velikim poštovanjem, sve pozvati da se ne bojite toga svijetla i da se otvorite

Gospodinu. Posebno bih to htio reći onima koji su posustali u traženju i umorni su; onima koje je shrvala tama života i izgubili su volju za životom: ustani, samo hrabro, Isusovo svjetlo može pobijediti i najgušću tamu; ustani, samo hrabro!

A kako pronaći to Božje svjetlo? Slijedimo primjer mudracâ, koje Evanđelje opisuje kao one koji su uvijek u pokretu. Onaj tko voli svjetlo, zapravo, izlazi iz sebe samoga i traga: ne ostaje zatvoren, ne čeka da vidi što će se oko njega dogoditi nego ulaže vlastiti život i izlazi iz sebe samoga. Kršćanski život je stalno putovanje, koje se sastoji od nade i traženja; hod koji se, poput hoda mudracâ, nastavlja i kada zvijezda nakratko iščezne iz vida. Na tome putu postoje i zamke koje treba izbjeći: površna i svjetovna naklapanja koja sputavaju korak; paralizirajući hirovi sebičnosti, rupe pesimizma, koji zarobljava nadu. Te su prepreke zaustavile pismoznance o kojima govori današnje Evanđelje. Oni su znali gdje je svjetlo, ali su ostali na svome mjestu, nisu se pokrenuli. Kad ih je Herod pitao: "Gdje će se roditi Mesija?", odgovorili su: "U Betlehemu!". Znali su gdje, ali se nisu pokrenuli. Njihovo je znanje bilo uzaludno: mnogo su znali, ali im to nije ničemu služilo, sve im je njihovo znanje bilo uzaludno. Nije dovoljno znati da se Bog rodio, ako se s njime ne slavi Božić u srcu. Bog se, istina, rodio, ali je li se rodio u tvome srcu? Je li se rodio u mom srcu? Je li se rodio u našem srcu? I tako ćemo ga pronaći, poput mudracâ, Marije i Josipa, u štali.

Mudraci su to učinili: našavši dijete, "padnu ničice i poklone mu se" (r. 11). Nisu ga samo gledali, nisu samo izgovorili neku prigodnu molitvu i otišli, ne, nego su mu se poklonili: ušli su u osobno zajedništvo s Isusom ispunjenom ljubavlju. Zatim su mu darovali zlato, tamjan i smirnu. Učimo se od mudraca ne posvećivati Isusu samo djeliće svoga vremena i tu i tamo poneku misao, inače ćemo ostati bez njegove svjetlosti. Poput mudracâ, krenimo, zaodjenimo se svjetlošću, slijedeći Isusovu zvijezdu, i klanjajmo se Gospodinu čitavim svojim bićem.

Nakon Angelusa

Sutra crkvene zajednice Istoka koje se drže julijanskog kalendara slave Božić. U duhu radosnoga bratstva, želim da ih novo rođenje Gospodina Isusa ispuni svjetlom i mirom!

[...]

Mudraci su Isusu darovali svoje darove, ali je zapravo sâm Isus pravi Božji dar: on je naime Bog koji se daruje nama, u njemu vidimo milosrdno lice Oca koji nas čeka, prihvaća i uvijek nam prašta; lice Boga koji s nama ne postupa prema našim djelima ili prema našim grijesima, već isključivo prema beskonačnosti svoga neiscrpnog milosrđa. A kad smo već kod darova, i ja sam odlučio dati vama jedan mali dar... nedostaju deve, ali ću vam dati dar. Riječ je o knjižici "Slike milosrđa". Božji dar je Isus, Očevo milosrđe; i zato, da bi se spominjali tog Božjeg dara, dat ću vam ovaj dar koji će vam razdijeliti siromasi, beskućnici i izbjeglice zajedno s mnogim dragovoljcima i redovnicima koje srdačno pozdravljam i kojima od svega srca zahvaljujem.

Želim da vam ova godina bude godina pravednosti, oproštenja, vedrine ali povrh svega godina milosrđa! U tome će vam pomoći ova knjiga: džepnog je izdanja, moći ćete je nositi sa sobom. Molim vas, ne zaboravite mi uzvratiti darom svoje molitve. Neka vas Gospodin blagoslovi. Bila vam ugodna ova svetkovina, dobar tek i doviđenja!